

Hunhuška nečlovečnost.

»Varšavski Dnevnik« poroča o hunhuških grozodejstvih: Hunhuzi vjetega ruskega vojaka sledejo do nagega. Potem ga trdno privežejo z vrvmi na drevo. Na trebuh mu obesijo posodo, v katero denejo škorpionja in žarečega oglja; škorpion beži pred ogljem in ker ne more drugam, se zaje jetniku v čreva.

Na Japonskem

vlada silna nezadovoljnost. Port Artur, kate-rega so Japonci hoteli imeti v juliju v rokah še dosedaj ni padel in še tudi kmalu ne bo. Na morju so imeli velikanske zgube in na suhem še nimajo dosedaj nobenih znatnih uspehov. Japonci so mislili, da bodo imeli v treh mesecih celo Mandžurijo v rokah in da bodo nagnali Ruse do Bajkalskega jezera, kjer jim bodo napovedali svoje mirovne pogoje. Tako domišljavi so bili ti ljudje. In zdaj čez sedem mesecev niti Port Arturja, niti deseti del Mandžurije še nimajo v svojih rokah in vendar jih je že stalo ogromno žrtve krvi in denarja.

Politični ogled.

Čehi proti pošti. Dunajski Čehi so imeli v nedeljo dne 28. m. m. shod, na katerem so označili svoje stališče proti stališču, katero so zadnji čas zavzeli dunajski poštni uradniki. Poročevalec je svetoval, naj Čehi nastopijo proti dunajskemu poštam, katere se branijo v dunajskem krajevnem prometu sprejemati pisem in denarnih nakaznic s češkimi naslovi. Vsi dunajski Čehi naj pošiljajo po nakaznici po 1 krono in naj na nakaznice napišejo češke naslove. Če bodo poštne uradniki odklanjali denarne nakaznice s češkimi naslovi, naj jih odpošiljatelj ne vzamejo nazaj. Po shodu so udeleženci po Koroški cesti in pa na Grabnu povzročili spreved, a jih je razkropila policija. Na Dunaju je po zadnjem ljudskem štetju 1.386.000 Nemcev in 103.000 Čehov. Slovenci, učimo se narodne odločnosti od Čehov!

Avstrija in Italija. Italija si je ustanovila v Jadranskem morju vojno brodogradnjo na prizadevanje ministra mornarice Mirabello. Brodogradnje bodo tvorile velike bojne ladje: »Sardegna«, »Re Umberto«, »Dandolo«, »Do-

»Ti praklanci hudobnež«, hudoval se je hlapec, »najprej me zbudi z najboljšega spanja in zdaj me pa še muči!«

»Obšalujem, postave so ostre«, odvrne mu Stiskač.

Naenkrat zapoje v bližnji ulici rog nočnega čuvaja in kmalu na to začne s svojim hripavim glasom oznanjevati edno uro.

»Za Bogal« začne prositi hlapec, »odprite mi! Čuvaj se bliža in jaz stojim tukaj samo na pol oblečen — če me dobi, kaj bo rekel!«

»Tega ne vem!« se smeje Stiskač.

»Prosim vas, spustite me v hišo«, začne tarnati hlapec; »čuvaj me tako ne more trpeti — če me zdaj najde, me gotovo vtakne v lukno.«

»Nevarnost je prevelika, si ne upam...« odgovori zopet Stiskač.

Nekaj časa premišljuje hlapec, na to pa seže v žep po tolar ter ga ponudi skozi okence: »Tukaj imate veriga nesrečne krone nazaj — zdaj pa odprite!«

Stiskač se je tiho namuzel, potem pa porinil zapah nazaj. Ko je hlapec vstopil, hotel je v prvi jezi napasti Stiskača, toda ko je zagledal široka pleča čvrstega moža, zgubil je pogum. Z zobmi škripaje je zapahnil vrata in odšel v svojo sobico. Tudi Stiskač se je podal zadovoljen v svojo sobo.

Drug dan pri zajutruku je bil Stiskač jako dobre volje in v srčni zadovoljnosti zavil svoj zajutrek. Čeravno so ga izpraševali po vzroku njegove tako izredno dobre volje, ni hotel izdati svoje dogodbe. Ko pa je poravnal račun, priložil je še eno krono kot napitnino za hlapca.

ria«, križarica »Banzan« in pa dvanajst torpedovk. Kakor trdijo, vstrezata le prvi dve vojni ladji modernim zahtevam. »Dandolo« in »Doria« nimata dobrih oklopov in nista hitra, kakor je tudi bolj počasna križarica »Banzan«. A kljub temu stavijo Italijani na to brodogradnjo veliko upov, ker pravijo, da jih ne bo nihče presenetil. Jasno je, da je vsa to naperjeno proti Avstriji. Naša »zavez-nica« Italija pa hkrati tudi utrjuje Benetke, Jakin in Tarent. Na meji proti Avstriji pa gradijo in utrjujejo trdnjave. Vsekakor je vse to zelo sumljivo, čeravno italijanski listi to zanikavajo. Zet znanega italijanskega puntarja Garibaldija je rekel, da bo vojska z Avstrijo morebiti svoj čas potrebna, a nanjo Italija ni še pripravljena. Može pa, ki so sedaj na vladnem krmilu, ne gledajo v prihodnost. Za slučaj, da bi Garibaldi s svojimi prostovoljci hotel prekoračiti avstrijsko mejo, bi to četo vodil general Cancio. Ljudi sicer ne bo manjkalo, pač pa krožja in denarja. Najbrže bo pa tudi poskušala italijanska redna armada preprečiti prestop meje. A ves drugačen bi pač bil položaj, ako bi poizkusila Nemčija po smrti Frančiška Jožefa stegniti svoje kremplje po Trstu. V tem slučaju bi se morala vzdigniti vsa Italija v bo.

Sultan Murat umrl. V Carigradu je 29. t. m. po daljši bolezni umrl prejšnji od-stavljeni turški sultan Murat V. Njegova smrt je naredila na sultana velik vtisk. Vladal je malo časa. Dne 30. majnika 1876 je bil umorjen njegov prednik Abdul Azi. Sledil mu je jako priljubljeni in svobodomiseln Murat V., katerega so nazvali »sultana preosnovalca«. Murat V. ni izpolnil nad, katere so stavili vanj; otemnil mu je um. Vsled tega so turški državniiki odstavili umobolnega Murata V. in proglasili sultanom še sedaj vladajočega njegovega brata sultana Abdul Hamida. Dne 31. avg. 1876 je bilo naznanjeno ljudstvu, da je Murat V. vsled slaboumnosti odstavljen. Od-stavljenega sultana so prepeljali v Čeragansko palačo, v kateri je živel do svoje smrti. Murat V. je bil rojen 21. sept. 1840. Njegov oče sultan Abdul Mešid je umrl na jetiki komaj 39 let star l. 1861. O njegovi materi sodijo, da je bila kozakinja in da je bil zato naklonjen krščanstvu.

Dopisi.**Sv. Janž na Drav. polju. (Izjava.)**

Na svoja stara leta se mi pač ne ljubi, da bi se prepiral po časopisih, vendar moram resnici na ljubo tukaj izjaviti, da se prav nič ne strinjam s »Štajerčevim« dopisom, ter odločno obsojam vse krivične napade na svojega gospoda kaplana in tukejšno Marijino družbo. Prav odločno odklanjam tudi vsako »Štajerčevo« pohvalo, ker bi si dal pač slabo spridevalo vsak duhovnik, ki bi sprejemal ali iskal hvale in zavetja pri listu, ki blati vse, kar je dobrega in svetega. Izjavljam tudi na tem mestu, da me moj čast. gospod kaplan vestno podpira pri vseh duhovskih opravilih, da oba v lepi slogi delujeta za blagor nama izročenih ovčic. — Sv. Janž, 3. sept. 1904. — Janez Simonič, župnik.

Ptuj. (Štajerčevo gnezdo.) Ker je ravno te dni deževalo ter nisem imel drugega nič opraviti, se vsedem za peč ter začnem čitati, (prosim brez zamere, me je skoraj sram izreči,) ptujskega »Štajerca«. Kar v začetku zagledam: Natisov štirinajst tisoč. Smeji se svet! »Štajerc« je tako pameten, da zna napraviti iz 9000 naenkrat 14.000. Zakaj ne reče, da ima mesto 3000 trideset tisoč naročnikov. Lažnjivec ne misli, da so meni njegove razmere znane. Pa ne mislite si, dragi bralci, da imajo naročniki vsi samo po jeden iztis. Ne! Po 300—500. N. pr. v Mariboru ima samo trgovec Sorko naročenih 350 iztisov. V Ormožu imajo tudi n. pr. štirje trgovci Kautzhammer in trije drugi naročenih vsak po 300 iztisov. V Brezicah, v Celju in Slov. Gradcu ima povsod samo jeden trgovec 300—500 izvodov. Če vse skupaj izračunamo,

najdemo, da ima 13 naročnikov blizu 5000 reci pet tisoč »Štajercev« naročenih. Kaj pa delajo potem z ostalimi »Štajerci«? Nekaj jih pošljejo svojim par naročnikom, nekatere iztise prodajo po Ptuj, nekaj sto jih vzamejo ptujski trgovci, ostale pa obdržijo v uredništvu. »Heil« štirinajst tisoč iztisov! Sedaj si pa pogledimo te »Štajerčeve« može malo bližje. Urednik g. Pajtlar. Zoper njega se ne da veliko reči. To je znano vsakemu, da on ni »šprican teolog«, tudi ne »reserve lajtnant«, ampak prej je bil v neki pisarni okraj. glavarstva kot nižji uradnik. Pa kaj, on mora delati, kakor drugi hočejo. Dalje! Odgovorni urednik je Friedrich Wessing. To pač to. To je pravo nemško ime, kaj, Bezjak. Pa kaj, to so osebe, katere morajo biti drugim pokorne, če ne, znajo iti. Pogledimo si očeta. Tega pa tako vsak pozna — seveda samo v Ptuj — kaj ne, g. pek Ornig? Dalje so »Štajerčevi« strici: Dr. A. pl. Plachki, Wilh. Blanke in Leopold Slawitsch (Slavič). Ti hočejo slovensko ljudstvo voditi. Naj le raje vsak gleda, da bo imel v svojem obrtu vse v redu. Glavno besedo pa ima pri »Štercu« Slawitsch. Kaj pa je on? Trgovec, ki se živi samo od slovenskih grošev. Če skupi na dan 20 gl., je od teh 19 slovenskih in jeden nemški. Tudi naj raje »Štajerca« toliko ne napa, ker so samo Slavičeva oznanila v »Štajercu«. Seveda lahko inserira, ker mu ni treba nič plačati. Druge osebe si bomo pa prihodnjic bližje ogledali, ker moramo s prostorom štediti, kajti mi nimamo tako malo gradiva, kakor »Štajerc«. Drugokrat malo bližje.

Iz Vitanja. Zavednim katoličanom se zdi zelo čudno, da merodajne oblasti dovoljujejo le za nemško državo navdušenim protestantom v docela katoliških okrajih tako vedenje, kakoršno je bilo dne 28. avgusta t. l. v Celju. A protestantom ni bilo dovolj, da so tam katoličanom delali neprilike, prišli so tudi, kakor je bilo že zdavnaj napovedano, v skriti trg Vitanje.

Radi nekaterih nezavednih, a še bolj neznačajnih odpadnikov, so že pred meseci po svetu razbohnali, da hočejo s svojim ljubeznjivim obiskom vso primerno čast skazati ljudem, ki so zatajili svojo vero. In tukaj so se že dolgo časa pogovori sukali o tem svetovnem dogodku. Priprave za njih sprejem se sicer niso vsrile v veliki meri in očitno, pač pa na tihem. Vsem Vitanjčanom je jasno, da svetilke na javnih prostorih nimajo drugega pomena, kakor da si jih solnce ogleduje. Naj še bo tako trda tema, luči ni. Od 26. do 30. avgusta pa je srebrna luna iz jasnega neba razsipala svoje žarke obilno. A glej, tudi mogočno prižgane svetilke so ji pomagale razsvetljevati belo cesto in temne zidove. Zakaj? Nemški protestanti pridejo 29. Ukaz je, da se vse razsveti ljubim gostom na čast. Usodepolni pondeljek je tu. Pridejo kmalu? Koliko? Bel oblak se vzdiguje po grabau iz ceste od Nove cerkve sem. Pridrdrago kočije. Cele — tri. Ali jih ne bo kakor listja in trave? Nič več. Naročijo postreže in drugo v gostilni, kjer bi tega pač najmanj pričakovali!! Potem odidejo na razvalino starega gradu k svojim opraviлом in zabavam.

Za te izredne goste je bilo po tem klavernem prihodu izredno in nepričakovano malo zanimanja. Pametnejši tržani se večinoma niti zmenili niso zanje. Celo otročaji jih niso sli gledat. Rajši so igrali vojsko, kakor občudovali protestantskega škofa Šaka in njegovo slavno spremstvo.

Vitanjčani, pomislite, niti protestantskega škofa niste počastili! Kakšen protestantski škof? Saj niti Luter, ustanovnik te krivevere, ni mogel in ni hotel nikogar v mašnika ali celo škofa posvetiti. In tega tudi ni storil noben drug škof. Tedaj protestantje nimajo nikakršnih duhovnikov, najmanj škofov. Pri njih lahko postane vsak, ki je dovršil potrebne šole, pridigar in še kaj več, a posvečenih duhovnikov in škofov nimajo in jih ne morejo imeti.

Če se bodo pametnejši Vitanjčani še večkrat tako razsodno obnašali proti tem nepridiprav gostom, jih bo minilo veselje, prihajati sem.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod v Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 18. septem. 1904 boe mladeniški shod v Slov. Bistrici za okraj Slov. Bistrica. Ob 10. uri boe pri sv. Jožefu cerkveno opravilo samo za mladeniče, po cerkveni slavnosti se koraka v mesto, kjer se takoj vrši veliko zborovanje mladeničev! Mladeniči na noge! Udeležba mora biti sijajna in obilna! Na shodu naj ne manjka noben mladenič našega okraja!

Mladeniški shod na Ljubnem. Ker se je shod na Rečici zadnjo nedeljo tako dobro obnesel, priredi kat. polit. društvo za gornjegrajski okraj dne 18. t. mes. tudi na Ljubnem mladeniški shod za moške in mladeniče. Na svidenje v obilnem številu!

Volilni shodi. V Kozjem v gostilni Guček priredi dr. Miroslav Ploj v četrtek, dne 8. t. m. popoldne ob 3. uri volilni shod. Politično društvo za kozjanski okraj vabi vse volilce k obini udeležbi. — Dne 8. sept. se vrši volilni shod v Rajhenburgu jutraj ob 8. uri. Govori g. dr. Miroslav Ploj. — V nedeljo, dne 11. kimovca se predstavi kandidat g. Ferdo Ros volilcem v stari šoli v Vitanju ob 3. uri popoldne. Na shodu nastopita poleg kandidata kot govornika tudi gg. dr. Juro Hrašovec in dr. Josip Karlovšek iz Celja. Volilci na noge, pridite poslušat v najboljšem številu. — Volilni shod boe imel naš kandidat za mariborski volilni okoliš gosp. Franc Thaler, dne 11. septembra dopoldne ob 11. uri v Ribnici na Pohorju v gostilni g. Hohnjeca (pri Tamlerju) in isti dan popoldne ob 3. uri v Vuhredu pri županu g. Jakobu Sgermu. Volilci pridite vsi na zborovanje! — Dne 18. septembra po službi božji vrši se volilni shod v Studenicah v prostorih pri g. Koropeu mlajšem; popoldne se vrši shod v Slovenski Bistrici. Pri teh shodih predstavil se boe kandidat g. Franc Thaler ter razložil svoj program. Udeležili se bodoje teh shodov tudi drugi politični govorniki. Slovenski volilci pridite vsi na te shode! — Volilni shod priredi slov. katol. politično društvo „Pozor“ pri Sv. Marjeti niže Ptuja v nedeljo, dne 11. sept. t. l. popoldne po večernicah v prostorih g. Mikla. Shod se priredi za vse občine župnije Sv. Marjeta, pa tudi za sosedne občine župnij Polensak, Zavrč, Sv. Barbara, Sv. Marko, Sv. Peter in Pavel v Ptuiju itd. Nastopilo boe več govornikov. V obilno udeležbo vabi društveni odbor.

Našim naročnikom! Ker nam na naš opomin še vedno niso poslali vsi dolžniki zastale naročnine, smo primorani iste opominjati. Pri prihodnji številki bomo naredili vsakemu, ki nam naročnino dolguje, z modrim svinčnikom križ na ovitek. Kdor nam ne dopošlje nato naročnine, mu bomo nadaljno dopošiljanje lista ustavili. Torej pazite pri prihodnji številki na ovitek, in če imate moder križ, pošljite torej naročnino!

S pošte. Poštno in brzojavno skušnjo so naredili: poštna opravilnica Mar. Šmid v Vel. Nedelji, Alfonza Decrinis v Falu in poštni opravilnik Friderik Vaupotič v St. Juriju ob Ščavnici. — Prestavljen je poštni oficijal Jožef Beguš iz Maribora v Leoben in poštni asistent Karol Šneid iz Judenburga v Celje. Upamo, da slednji zna slovenski!

Mariborske novice. V nedeljo, dne 21. sept. ob pol 11. dopoldne se bo odkril v Mariboru spomenik nekdanjemu županu Tappeinerju.

Na mariborski gimnaziji se vrši vpisovanje dne 16. in 17. septembra, sv. maša bo dne 18. sept.

Za častnega občana je imenovala občina Ovetkovska velc. gosp. dr. Geršaka, beleznika v Ormožu, zaradi zaslug, katere si je pridobil tekom svojega 30letnega bivanja v tem okraju. G. obč. predstojnik Muhič mu je izročil dne 21. avg. povodom skupine km. društva v St. Lenartu krasno izdelano diplomo.

Št. Ijske novice. Klaverna zgradba „Südmarkina“ je pod streho; ta baraka zgleda kot kak kozolec; hudomušneži pa pravijo, da bi se ta „Ringtheater“ prilegel najbolj za prostore, na katere pišejo naši Nemci — „hier“. — Naš učeni pedagog Sadu je romal na Pražovsko po par „ducato“v nemških künsti, s katerimi hoče šentiljske Slovence ugnati v nemški rog, ne, ne, v Höltschlovo — pipico! — Naš velesposstovani in priljubljeni gospod poštar si je postavil zraven narodne Bračkove gostilne lepo hišo, v katero se boe svoječasno preselila pošta.

Družba sv. Cirila in Metoda pojasnuje da stane 1.000 narodnih kolekov 20 kron. Trgovcem in trafikam se more, ako naročajo najmanj 1.000 izvodov na njihovo izrečno zahtevo dovoliti rabat. Če takoj plačajo naročene kolke, da jim družba na 1.000 kolkov 50 kolkov po vrhu. Razne sl. tvrdke, ki ga pa prodajajo družbi v prid brezplačno, zagotavljajo si s tem činom narodno zahvalo. Narodni kolek se naroča z naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani Narodni dom“.

Sv. Barbara pri Mariboru. Pri nas dobimo kmalu štirirazredno ljudsko šolo, katero so že začeli graditi. Ali glejte, ljudje božji, kakor se jim mudi, da bi jo kmalu dovršili. V nedeljo, god angeljev varuhov, so vozili pripravo za oder in traverze iz Maribora skozi tri župnije drugim v pohujšanje! — Naše „Bralno društvo“ nazaduje, nič seje, nič veselice. Pri „Mladeniškem shodu“ na Brezjah in pri Sv. Treh kraljih jih je mnogo manjkalo. Mohorjeva družba se je nekoliko skrtila, jih pač zebe. Še pač piha v obilici tisti smrdeči veter iz Ptuja v obliki umazanega „Štajerca“. — Politični shod bodemo tudi imeli v kratkem. Vdeležite se ga v obilnem številu, morda se še koga kaj prime kakšna besedica, dokler no bo prepozno.

Sv. Anton v Slov. gor. Pretekle dni je bival med nami naš velečastiti rojak, gosp. Vekoslav Vrščič, kanonik šk. kapitola senjskega in ravnatelj bogoslovnega semenišča. — Precej dolgo je že od tega, kar nam je odšla naša posilinska začasna poštarica, pa bral se nisem nikjer te novice; zato jo beležim sedaj za širno javnost. — Naše bralno društvo obhaja letos desetletnico svojega obstanka. Društvo nikakor ne spi, ampak v njem se pridno dela in bere. Posebno življenje pa je še prišlo v društvo, odkar so spojeni njega mladi udje v mladeniško oziroma dekliško zvezo. Na zunaj pa se naše bralno društvo ne more javiti s kako veselico, ker ga ni, ki bi se žrtvoval in obnovil pevski zbor. Tudi izbira igre ima svoje težave. Na našem hribu veje namreč neki duh, ki piše in piha proti načelu, na podlagi katerega se je naše društvo ojačilo, t. j. proti versko-narodnem načelu.

Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah prodaja vrli narodni trgovec Škrlec v prid družbe sv. Cirila in Metoda sledeče reči: Ciril-Metodove svinčnike, Ciril-Metodovo kavo ter toaletno in perilno milo, Ciril-Metodove vžigalice. Vrli Slovenci in vnete Slovenke, kupujte rade te reči, od katerih dobi čisti dobiček družba sv. Cirila in Metoda. Tukaj se dobi tudi narodni kolek, komad stane 2 vin., ki ga je izdala omenjena družba, da pomnoži svoje dohodke. Ako ga bomo pridno kupovali in radi priljubljeni na pisma, dopisnice, bomo družbi zelo pomagali. Vsako pismo vrlega domoljuba, dobre rodoljubke, naj ima priljubljen tudi narodni kolek!

Ptujske novice. V notici „Ptujske no-

vice“ 4. str. štev. 35, se je tiskala številka 3³/₄%, namesto 4³/₄%. Stavek se mora glasi: „Kdor dobi posojilo proti vknjižbi na posestvo, plača samo 5%, oziroma le 4³/₄% obresti, ako daje zastavljeno posestvo zahtevano zadostno varnost“. Posojilnica v Ptujima za posojila na hipoteke isto obrestno mero, kakor ptujska mestna hranilnica, oziroma še nižjo, namreč 4³/₄%, kakor mestna hranilnica ljubljanska.

Volilcev je v občini Sv. Marjeta ob Pesnici 105, Sedlaček 170, Nova cerkev v Halozah 125, občina Cirkovce okraj ptujski 396, občina Gorica okraj Maribor 84

Umrli je v Sevnici g. Tomaž Dernač, šolski ravnatelj v pokoju in častni župan sevnjski. — Dne 6. sept. je v Podčetrtku v Gospodu zaspal g. Matija Jeraj, nadučitelj v pokoju. Rojen je bil dne 9. febr. 1824 na Rečici v Zgor. Sav. dolini. Dolgo lot je služboval na Dobrni, slednjič pa v Braslovčah. Pogreb boe dne 8. sept. ob 3. popoldne. N. v. m. p.!

Nesreče. V četrtek, dne 1. septembra ob pol 3. uri popoldne se je v Zalski pivovarni pri snazenju desetpolovnjaškega soda ponesrečil tamkaj uslužbeni sodar Jak. Kušec. Premočni sopar, kateri je bil v sod spuščen, je raztrgal dno soda ter preblizu stoječega Kušeca vrzel s tako silo v stran, da je četrte ure pozneje izdahnul. — V Brezicah je posestnik Franc Rožman skočil pri premikanju tovornega vlaka na želez. stroj. Ker mu je spodletelo, je padel in dobil znatne rane, poleg tega se bo pa moral še pred sodiščem zagovarjati. — Velika nesreča se je pripetila dne 22. m. m. pri Sv. Rupertu. Pri nalaganju otave na voz je privezaval žrt posestnik Ivan Pihler. Naenkrat se žrt prelomi ter vrže Pihlerja tako močno raz voz, da je kmalu nato umrl. Ponesrečeni je bil star 36 let in zapusti vdovo z dvema majhnima otrokoma.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 4. sept. vršil se je tukaj na vrtu g. Fr. Simoničeve gostilne volilni shod. Akoravno je med zborovanjem dež curkoma lil, je bila udeležba mnogobrojna. Posebno so prišli tudi skoraj vsi župani in odborniki sosednih občin. Od Sv. Bolfenka je prišlo okoli 30 zavednih mož. Po otvoritvi zborovanja od strani prvomestnika „Sloge“ dr. J. Omuleca je bil izvoljen predsednikom zborovanja g. Anton Peitler, ki je dal besedo deželnemu poslancu Ivanu Kočevanju. Navdušeno pozdravljen govoril je naš vrli poslanec osobito o ljudski naobrazbi, ki tvori podlago za uspešno gospodarstvo. S posebnim zanimanjem sledili so navzoči tudi njegovim poučnim izvajanjem o umni vinoreji. Ko je konečno razložil novi volilni red in važnost volitev iz občne skupine ter utemeljeval potrebo, da se vsak vester volilec volitve zanesljivo udeleži, so mu začeli navzoči viharo pritrjevati, ter se je na njegov predlog z navdušenjem enoglasno sprejela kandidatura našega zaslužnega drž. poslanca dr. Miroslava Ploja. Deželnemu poslancu se je izreklo nato priznanje in zahvala za njegovo delovanje v deželnem zboru. — Za tem povzame besedo dr. J. Omulec, ki v poljudnih besedah razjasni več točk volilnega reda. Krepko se zavzemajoč za kandidato dr. Ploja polga vsem volilec v nova gorko na srce, da se vsak volitve udeleži. Dr. J. Omulec opisuje slednjič, kako „očetovsko“ skrbi deželni zbor v Gradcu za nas južnoštajerske Slovence. Akoravno tvorimo tretjino vsega prebivalstva, nimamo n. pr. niti jedne meščanske šole, niti jedne trgoveške šole, niti jedne slovenske kmetijske šole, niti jednega slovenskega učiteljskega. Napisi na deželnih uradih in zavodih, železnicah itd. so samo nemški, čeravno prispevamo tudi Slovenci k tem napravam. Predlaga vsled tega z velikim odobravanjem sprejeto resolucijo, s katero zahteva ločitev slovenskega dela štajerske dežele od nemškega in samoupravo za slovenski del z ustanovitvijo posebnega oddelka v deželnem šolskem svetu in pri namestnji.